

Een stukje van...

Geliefd mens,

*Het begon heel lang geleden
met een hele grote knal.
Waardoor dat kwam weet niemand,
maar toen was er een heelal.
En daar ben ik een stukje van,
net zoals jij, dat weet je.
En daarin zitten wij dus op
een piepklein blauw planeetje.*

*Daar barst het van het leven,
zo rijk en zo bijzonder.
Dat is in dat heelal misschien
het allergrootste wonder.
Een wonder dat zo groot is,
veel groter dan je ziet.
Een wonder waar ik elke dag
een beetje van geniet.¹*

Soms gebeurt het dat een nieuw lied je niet meer loslaat. Dat overkwam mij toen ik kennismakte met het nieuwe kinderkoorlied *Het wonder*¹. Niet alleen vanwege de melodie of de woorden, maar vooral vanwege wat eruit spreekt. Het lied bezingt iets wat kinderen vaak als vanzelf hebben: een open en nieuwsgierige blik op het leven. Ze kunnen stilstaan bij dingen waar wij gemakkelijk aan voorbijgaan, bijvoorbeeld een slak die op weg is naar de overkant van de stoep. Een regenboog na een flinke bui. Een knipoog tijdens het voorbijlopen. Waar volwassenen vaak haast hebben om verder te gaan, blijven kinderen staan kijken. Alsof ze weten dat er iets te ontdekken valt. Wanneer heeft iets ogenschijnlijk kleins jou voor het laatst even stil doen staan?

De kinderen nodigen ons met dit lied niet zozeer uit het vermogen om je te verwonderen aan te leren, maar dat vooral niet kwijt te raken. Om iets te bewaren van die open blik waarmee zij de wereld tegemoet treden en die niet kwijt te raken wanneer het leven drukker, voller en ingewikkelder wordt. Om de bereidheid geraakt én verrast te worden door het leven, zelf levend te houden. En u herkent vast ook dat we soms zo vertrouwd raken met het bijzondere, dat we vergeten hoe bijzonder het eigenlijk is. Of dat je net iets te veel tijd doorbrengt met het kijken naar je scherm en niet meer opmerkt wat er om je heen gebeurt.

In die zin is verwondering een religieus-humanistische grondhouding. Een houding van openheid, waarin hoofd, hart en ziel ruimte houden voor het onverwachte, het speelse, het hartverwarmende en het goddelijke. Zij nodigt ons uit om present te zijn en ontvankelijk te blijven voor wat het leven ons te bieden heeft en waar je elke dag opnieuw van kunt genieten.

Het lied raakt ook nog aan iets anders. Achter de verwondering gaat ook een diep vertrouwen schuil. In de eenvoudige woorden: *“En daar ben ik een stukje van, net zoals jij, dat weet je”* klinkt een vanzelfsprekend besef van verbondenheid door. De kinderen zingen ons toe dat we geen buitenstaanders zijn in dit wonderlijke bestaan, maar er samen deel van uitmaken.

Stel je eens voor dat jong en oud zich daarvan werkelijk bewust zijn. Dat we niet alleen begrijpen, maar ook voelen dat wij een stukje zijn van een oneindig groot geheel. Dat we, ondanks alle onzekerheden en zorgen die het leven soms ook in petto heeft, met vertrouwen in dat leven kunnen en durven staan. Dan wordt vertrouwen niet een gevoel dat komt en gaat, maar de grond van ons bestaan.

Met een hartelijke groet, graag uw broeder,
Marten van der Wal

Aandacht voor jeugd

¹ Marcel Heerink, *‘Het wonder’*, kinderkoorlied.

Het laatste kwartaal van 2026 staan vertrouwen en verwondering, liefde doorgeven en actieve hoop centraal. Kijk voor meer informatie: www.apostolischgenootschap.nl/jaarthema2026